

*Åbo svenska pensionärsklubb
medlemstidning och informationsblad*

Fredagsnytt nr 113

Åbo den 7 december 2018

GOD JUL o. GOTT NYTT ÅR 2019

ordförandes julhälsning

Är jag manne en bakåtsträvare?

Innan jag satte igång med att skriva årets julhälsning återvände jag till all lycka till vad jag hade plitad ned senaste år. Samma tankar och reflexioner snurrar i skallen efter allt som timat under ett verksamhetsår som är till ända och årets hälsning höll på att bli identisk med den förra.

Lite tål ändå säkert att upprepas.

Senaste års rubrik var "Vi behöver varandra." Vi behöver vår pensionärstillhörighet även om den till en början känns främmande och annorlunda än den man upplevde under yrkeslivet. När jag för snart femton år sedan gick i pension måste jag medvetet och aktivt mota bort saknaden efter mitt arbete och det var bara att konstatera att nu är jag här, ingenting att göra åt saken, ta skeden i vacker hand. Ärligt talat kändes det då nästan lite motbjudande att titulera sig pensionär. Fyll i en blankett och du kommer till stället, där det frågas efter ditt yrke och du skriver "pensionär", det känns som ingenting. Eller gå med din dotter på teater och köp två biljetter, du kommer på dig med att be att få "en vuxen och en pensionär. . ."

Men man vänjer sig vid den nya definitionen på sig själv och kan vara tacksam för de små förmåner man har, pensionärsbiljetten är ju trots allt lite billigare.

Gamla människor har ibland en tendens att förfasa sig över varhän världen är på väg, hur det ska gå med allt vad ungdomarna hittar på, klädstil, musiksmak, nöjen och andra oseder!

Beatles var jag egentligen för gammal för när de dök upp och blev världsstora, men jag tyckte mycket om deras musik. Dock var folk, snäppet ännu äldre än jag, alldeles förfärade över dessa fyra, i och för sig prydligt klädda ynglingar som stormade fram – för de hade ju långt hår!

Det är nu jag nästan börjar tro att jag är en bakåtsträvare. Jag börjar också bli förfärad över de jättestora kliv, som allting runtomkring mig tar.

Jag vet, jag vet, jag vet att det är så det ska vara, men jag kan inte låta bli att nästan sörja över utrotningshotade företeelser, nästan jämförbara med de nordliga trubbhornade noshörningarna. Konstämnen får allt mindre utrymme i skolan, handstilen försvinner, att spontant sticka sig in hos bekanta för en kopp kaffe med en bullaskiva kan man inte gärna göra mera, man måste avtala, att brodera är omodernt, ingen kan just längre baka surbrö´ som det hette i min hemby.

Under vår stund på jorden har vi ju hunnit med en oerhörd resa.

När jag var fyra år fick vi elektricitet till min hemö och man kunde lysa upp sina dunkla rum genom ett tryck på en knapp, det var magiskt. Juhani Aho skrev en bok som hette "Kun isä lampun osti" och det har jag ju upplevt, känns det som. När jag i skolan berättade om detta för mina elever var deras stora undran: Hade ni ingen TV?? Vad skulle de säga nu? Ingen uppkoppling, Wi-Fi, Facebook, Instagram och vad allt de skulle sakna!

Dock – ungdomarna är kloka och kommer att klara sig bara vi inte tar ifrån dem förutsättningarna.

Jag tänker inte säga att allt var bättre förr, det var det inte! Men det händer ibland att jag i en släng av nostalgi saknar långsamheten, enkelheten, stillheten och avsaknaden av allsköns rackerier som man blivit mer eller mindre beroende av.

Den digitala utvecklingen har förbättrat mycket och hämtat mycket gott med sig. Men inte enbart gott, tyvärr.

Vi har uppnått förmåner, som vi har rätt till och som vi får njuta av. Men att backa ett par steg och sortera lite bland sina förmåner kan vara nyttigt.

Jag vill inte tillbaka till stearinljusens och oljelampornas dunkel på heltid, men en brinnande ljuslåga är så rogivande och när den släcks doftar det barndom.

Julbelysning har tänts i nästan alla fönster redan. Den behövs, mörkret är ganska kompakt, men det behövs, det med. Vi ser ju inga stjärnor där intet mörker är – en versrad ur en dikt av Erik Blomberg, svensk författare, som även skrivit den lilla dikt jag vill avsluta med och önska er alla en riktigt

GOD JUL och ett GOTT NYTT ÅR 2019

Människans hem

Nu är det natt över jorden.
Darrande stjärna, gläns!
Världarna vandra så fjärran,
mörkret är utan gräns.

Marken och mullen och mörkret,
varför älskar jag dem?
Stjärnorna vandra så fjärran.
Jorden är människans hem!

Inga-Lill

Fredagsträffarna under hösten har bjudit på följande:

14.9.2018 Om samhällsutveckling handlade fredagens anförande av samhällsvetare Siv Sandberg från Åbo Akademi. Siv har lämnat in följande sammanfattning:

De växande klyftorna mellan stad och landsbygd hörde till de centrala valfrågorna inför riksdagsvalet i Sverige i september 2018. Det är sannolikt att samma tema kommer att dyka upp också i det finländska valet nästa år. Den långsiktiga utvecklingen har inneburit att stad och landsbygd närmat sig varandra, både när det gäller vardagsliv och värderingar. Inom många av oss lever stad och landsbygd sida vid sida. För att illustrera hur mångfacetterad utvecklingen har varit vill jag backa bandet till 1977, när jag själv började i skolan i Esse i Österbotten och grundskolereformen var genomförd i hela landet. 1977 var landsbygdssamhällen som Esse på många sätt mer stadsliknande än idag. Det fanns flera butiker och caféer i byarna och bussen gick många gånger om dagen. Samtidigt styrde jordbrukets rytm vardagslivet och kvällstillställningar började 19.30 för att inte krocka med mjölkningstiderna.

På 1970-talet var synen på fritid något som skiljde inte bara stad och land, utan också olika generationer. Min farfars syn på fritid var att någon sällsynt gång sparka av sig stövlarna och lägga sig på rygg på gräsmattan. Han var övertygad om att semesterresor och andra nymodigheter var vägen till fördärvet. 1977 var ett år då folk var rädda för bankerna och Sovjetunionen och hyste en hatkärlek till president Kekkonens förmåga att ställa allt tillrätta. Men samhället genomsyrades av framtidstro och inte minst de utbyggda utbildningsmöjligheterna breddade framtidsutsikterna för många – inte minst för oss studiebegåvade flickor från landsbygden som på många sätt blev välfärdssamhällets vinnare.

Idag, fyrtioett år senare finns det tecken på att framtidstron hos folk på landsbygden minskar och att tron på ett gott samhälle för alla avtar. Det är djupt oroande och en fråga som alla samhällsaktörer borde ta på allvar.

5.10.2018 Ordförande Inga-Lill Karlsson hälsade publiken i den välfyllda salen välkommen och sände ut Röda Korsets välkända

sparbössor runt borden (de samlade in 425,50). "Kökschefen" Tuula Penttilä avtackades varmt för sin långa tid som kaffekoknings- och serveringsansvarig.

Dagens föredrag gick under rubriken "Låt dig inte luras" och presenterades av kriminalöverkommissarie Teijo Ristola och projektkoordinator Katja Laine. Duon gav följande exempel på typiska bedrägerier som man kan råka ut för:

Bluffpolis eller bluffbankanställd: I ett sådant fall är det typiskt att man blir uppringd av en sådan bluffperson som ger olika förklaringar till att den omedelbart behöver uppgifter om ens bankkonto och kodnummer. Förklaringen kan vara att kontot har missbrukats och att en utredning måste genomföras. Polisen begär aldrig uppgifter om bankkonton, detta gäller även bankerna.

Någon okänd person knackar eller ringer på dörren eller ringer på summern:

Släpp inte in en okänd person via summern eller genom dörren.

Om du öppnar dörren kontrollera vad ärendet gäller.

Var försiktig med personer som säljer reparationer, begär betänketid, underteckna inte genast.

Beställningsfällor, dvs du får erbjudande om en "gratis-produkt". Om du ger positivt besked om erbjudandet innebär detta i de flesta fall att du förbinder dig till fortsatt produktleverans mot fullt pris. Om du märker detta först när du fått gratisprodukten skall du returnera den oöppnad och skicka med ett brev med reklamation där du berättar varför du inte vill ha produkten. Konsumentrådgivningen kan vid behov hjälpa till. Telefon till konsumentrådgivningen på svenska i Åbo är 029 553 6902.

Vid telefonförsäljning har man 14 dagar tid på sig att annullera beställningen. Om man inte vill bli uppringd från just detta telefonnummer igen kan man med ett enkelt kommando blockera numret i den egna telefonen eller beställa blockering från numret 0600-134 04.

Kärleksbedrägerier förekommer främst på Facebook. Typiskt är att en utländsk officer som blivit förtjust i en (ensam) kvinna och samtidigt som han betygar sin kärlek har han ett tillfälligt ekonomiskt problem. Den största summan som ifrågakommit i Finland är 100 000 €.

Nätfiske kan förekomma så att man får ett e-mail från en bekant person som på en resa förlorat sina pengar och ber om omedelbar hjälp. Mailet ser helt vanligt ut, "tjuven" har kapat e-mailkontot och samtidigt fått alla adresser. Eventuellt kan någon ovanlig formulering avslöja sveket. Enklast kan man kontrollera med ett SMS eller ett telefonsamtal. Om ett eget konto blivit kapat skall man anmäla till upprätthållaren av kontot för att få det avstängt.

Telefonnumror till polisen:

Växel; 029 -.544 40 501

Polisens upplysningstjänst: 029 – 54109800

26.10.2018 Minnesstund hölls för våra under det gångna året avlidna medlemmarna. Kaplan Johan Mullo och organist Marjo Danielsson från Åbo svenska församling medverkade.

Anton Nervander, mångsidig musikanter från Kimitoön underhöll och ackompanjerade vår allsång.

16.11.2018 Ordförande Inga-Lill Karlsson hälsade den fullsatta salen varmt välkommen och öppnade Höstmötet som hade som uppgift att välja protokolljusterare (Hjördis Kullberg och Gunvor Sandström), mötesordförande (Inga-Lill Karlsson) samt ersättare för tre avgående styrelsemedlemmar. Till ordförande för klubben för år 2019 omvaldes Inga-Lill Karlsson. Styrelsemedlemmarna Annika Loman, Göran Långstedt och Liisa Johansson var i tur att avgå. De två första ställde sig till förfogande för återval medan Liisa Johansson önskade avgå. De två förstnämnda återvaldes enhälligt och som ersättare för Johansson valdes Margita Vainio enhälligt.

Hon tackade för förtroendet och såg fram emot att som ny medlem genast få delta i styrelsearbetet. Verksamhetsplanen godkändes enhälligt. Planen finns nu synlig på denna webbplats. I samband med budgetbehandlingen presenterades styrelsens

förslag att höja medlemsavgiften med tre euro som kompensation för den höjning förbundet infört för sina medlemsföreningar. Mötet godkände förhöjningen och därmed även hela budgeten.

Till mötesdeltagarnas stora glädje blev alla medlemmar inbjudna att gratis delta i klubbens julfest på Kåren fredagen den 7 december kl. 14.

Efter kaffet fick vi höra den f.d. ÅU-chefredaktören Torbjörn Kevins inlägg under den intresseväckande rubriken "Dialekten – töntråglad kvarleva eller själens spegel?" Kevin berättade inledningsvis att han sportar med att lokalisera en talare med betydande noggrannhet utgående från personens dialekt. Hans åsikt var att man inte lämnar dialekten kvar när man ger sig ut i världen. Dialekten signalerar personens tillhörighet.

Kevin uppehöll sig en stund vid förekomsten av svordomar i den västnyländska dialekten och föreslog att en större förekomst av svordomar antyder en större underkastelse visavi makthavarna. Österbottniska bönder har alltid känt sig fria och har mindre behov att vädra svordomar. Den sociala strukturen skulle därmed förstärka användande av svordomar. Med högre abstraktionsnivå följer mindre förekomst av dialekt i språket.

Den som känner sig trygg i sig själv kan välja att fortsätta med sin dialekt. Kevin betonade Lars Huldéns viktiga insatser för att bibehålla dialektens synlighet. Dock kan den nuvarande stora rörligheten medföra att dialekterna hörs mera sällan. Kevin förmodade att "själens spegel" närmast kan betecknas som "romatiserande överord".

Publiken visade sin uppskattning genom att ge föredragshållaren en rungande applåd.

Övriga aktiviteter

Viljandi i våra hjärtan

I maj 2018 företog ÅSP en resa till Estland. De aktuella resmålen var två städer, Viljandi, tidigare Fellinn, Estlands sjätte största stad som ligger ca 160 km söder om Tallinn och Dorpat (Tartu), ca 80 km väster om Viljandi. Estland bjuder alltid på någonting nytt att se och uppleva. Så blev det verkligen också denna gång. Universitetsstaden Dorpat, ett intellektuellt och konstnärligt centrum i Estland har mycket gemensamt med Åbo. En dag i staden är en alldeles för kort tid, men en liten uppfattning hann vi få i alla fall.

Jag tror dock att alla, som var med på resan gärna skriver under att den absoluta höjdpunkten otvivelaktigt var Viljandi. Egentligen är Viljandi en stad, som ingen vet så mycket om och någon sade till och med före resan att där finns ju ingenting.

Fel! Resan i övrigt var planerad av – för att inte göra vidare reklam - en utmärkt resebyrå på Kimitoön, men vistelsen i Viljandi var organiserad av vår man där, Paavo Lampinen. Vilket mottagande!

Öisu Möisa är en herrgård ca 20 km från stadens centrum och där skulle vi komma att tillbringa en oförglömlig kväll. Busstransport bjöd Paavo på och i den vackra försommarkvällen åkte den förväntansfulla skaran mot en obeskrivlig tillställning. Storslaget program och smaklig traktering väntade oss. Skickliga folkdansare underhöll och de modigaste av oss inbjöds till en svängom.

Och det blev bara bättre. I Smedjan intill mangårdsbyggnaden väntade ytterligare en bubbelskål, dragspelsmusik, middag med traditionella lokala rätter, goda drycker och glad samvaro. Vårdar i Smedjan var dessa två mirakulösa herrar, Paavo Lampinen och Urmas Tuuleveski.

Hur mycket som helst kunde skrivas om denna fantastiska kväll, som vi BJÖDS på. Ett stort och varmt tack från alla som var med!

25.9 ordnade Äldrerådet tillsammans med ÅSP, Folhälsan och Luckan ett gemensamt seminarium om **vårdreformen**. Tillställning var välbesökt.

Lillajulskryssningen hade i år samlat 245 medlemmar från de åboländska pensionärsföreningarna. Vi fick även i år höra Benny Törnroos och Teddy Granberg. Årets tema var Georg Malmsten.

Till deltagarnas stora förtjusning stod Susann Sonntag för underhållningen på kvällen.

nöjda kryssningsdeltagare

"Jane Eyre" ser vi på Åbo svenska teater 8.12.2018.

Julfest firar vi på Kåren, Tavastgatan 22, 7.12.2018 kl. 14 med Amira Mountassir som underhåller oss.

Smågruppernas verksamhet

Kultur- och motiongruppen

Söndagen den 7 oktober besökte vi Åbo konstmuseum som denna höst visar de bästa verken av Axel Haartman (1877–1969), Ali Munsterhjelm (1873–1944) och Santeri Salokivi (1886–1940), med tonvikt på 1910-talet. Guidningen på svenska

var utmärkt. Kaffe intogs på Café Victor innan guidningen. 9 personer deltog.

Lördagen den 24 november gick vi på teater. Vi såg "Something's coming" en musikalkonsert på Åbo Svenska Teater. Musikteater från Österbotten gästade ÅST och bjöd på dramatiserad musikalkonsert i 2 akter med 9 artister och en fyramannaorkester under Martin Segerstråles ledning. 15 personer deltog

Följande kulturupplevelse planerar vi att ordna i januari 2019 . Det blir ett besök på leksaksaffären Casagrandes Leksakmuseum.

Gunvor Sandström

Marianne Blom

Diskussionsgruppen

Marjatta Karlsson o. Rita Nordström leder diskussionsgruppen

Diskussionsgruppen träffas 2 ggr i månaden från september till april och består av 7 deltagare i åldern ca 74-84 år.

Vi började i Gillesgårdens utrymmen men flyttade tillfälligt till Fingerroos' stiftelse på Universitetsgatan.

Var och en av deltagarna har i tur och ordning valt ett program som varit underlag för fortsatt diskussion. Diskussionerna har varit livliga och då gruppen är liten har alla fått möjlighet att säga sin åsikt.

Deltagarna turas om att hämta kaffebröd till sammankomsterna.

Ämnena har varit bl.a önskedikter, Åbos sanering av fina hus, hur det är att arbeta som barnmorska/hälsosyster , frågesporter

samt hur och vad man använde som hjälpmedel i hushållen under tidigare generationer.

Till julen ordnades gemensamt en julfest och i april ordnades en utfärd till Runsala botaniska trädgård där vi också åt en sopplunch.

Det har varit en mycket god sammanhållning inom diskussionsgruppen. Deltagarna i denna grupp har varit med sedan 2013 och deltagandet har varit nästan 100 % varje gång.

Stavgången (med eller utan stavar) under år 2018 inom föreningen

Såsom tidigare år har stavgångarna varit flitiga under hela året. De har vandrat varje tisdag, på våren från den 9 januari till den 15 maj och på hösten från den 4 september till den 13 november (detta i skrivandes stund) och ännu återstår det 5 gånger, till den 18 december.

Vi vandrar varannan gång från Åbo domkyrka upp till Hallis och tillbaka och varannan gång har vi olika startplatser bl.a. från idrottsparken, Runsala, Katrinedal, Kuppis och Hallis.

Detta år har vi varit tvungna att inhibera tre gånger på grund av minus 17 grader och ett åskväder med efterföljande störtregn samt regnväder. Vandringen tar dryga timmen.

Vi är 16 pensionärer som vandrat, alla kan inte av en eller annan orsak vandra varje gång, vi är ju dock pensionärer och måste sköta vår hälsa på annat sätt också. Här har vi t.ex. 3 pensionärer som på hösten inte kunnat delta på grund av sjukdomar. De återkommer på våren när hälsan det medger. Jag vet, de saknar oss.

Den 10 april besökte idrottskoordinator Lotta Niemi från Åbo stad oss och instruerade om användningen av utegymredskapen i Kuppis. Vi tackar Lotta för detta.

Jag skrev i Fredagsnytt nr 111 att vi har tänkt ta med utegymredskapen i vår vandring. Detta gjorde vi, tror jag, någon gång på våren medan på hösten har redskapen varit för kalla och våta att handskas med.

Den 23 maj öppnade ärkebiskop emeritus John Vikström vandringen "Mellan broarna" som Åbo stads motionssektion anordnade. Flera av våra medlemmar deltog. Tack alla som var med.

Förutom motionsvandring har vi fått njuta av den fina naturen, först på våren när allting spirar för att slå ut i sin fulla prakt och på hösten en verklig fin och långvarig "höstprakt". Detta tyckte också ett par hästar som hade rymt från sin inhägnad och ville följa oss i det fria.

Efter vandringarna kommer belöningen - vi intar vårt kaffe med tilltugg på något café i staden.

Även om vi pratar under vandringarna så är det mycket av gemenskap vi känner till varandra just vid t.ex ett runt bord. Vi har blivit ett sammansvetsat gäng med vandring nu i 4 år. Nästa år 5 års jubileum!

Vi har det trevligt, roligt och gemytligt tillsammans. Det är inte bara motion vi får utan även den sociala biten som kommer med här, vilket vi alla behöver.

Alltså tar vi fyra (4) saker på en vandring; motion, njuter av naturen, kaffestund eller lunch och till sist den sociala biten. Vad mera kan vi göra?

Jag tackar alla motionsvandrare för ett fint och mycket trevligt år vi fått ha tillsammans. Vi lever längre om vi njuter av livet.

jag önskar er en fin Julhelg och Gott nytt år!
Birgitta Gammals

Seniordansarna – samarbete mellan ÅSP och Folkhälsan.

Varje onsdag kl 11 träffas ett tiotal damer i Folkhälsans utrymmen i Reuterska huset på Henriksgatan 9 för att dansa seniordans. Ragni Höglund, som är vår ledare, har redan under många års tid med stor entusiasm försökt lära oss ett mångfald av dessa danser.

Seniordanserna är lite som en mix mellan folkdans och ringdans, du behöver inte ha ett "eget" par, men de flesta danser dansas dock parvis med många turer och byten av danspartner. Trots att seniordanserna inte är speciellt svåra, är dansandet god och passligt lätt motion för både kropp och huvud. Framförallt är det

mycket roligt att dansa seniordans, vi skrattar mycket och jag känner mig alltid glad och lätt till sinnes efter vår danstimme. Efter avslutad danssession på Folkhälsan har vi möjlighet att för en liten slant sällskapa över en kopp kaffe med dopp.

Sist men inte minst vill jag framhålla att vi gärna tar emot nya dansare av bägge könen till vårt glada gäng.

glada seniordansare

Annika Loman

Handalaget

är en hobbygrupp för hantverksintresserade och likasinnade

Jag har haft förmånen att arbeta för ett företag, där man lade stor vikt på personalens såväl fysiska som psykiska välmående. Företaget sponsorerade många fritidsaktiviteter, som i första hand riktade in sig på den fysiska delen. Med det ville man främja arbetsförmågan, gemenskapen och samarbetet mellan löntagarna. Men, det fanns bara några få klubbar för dem, som inte kunde delta i fysiska aktiviteter eller var intresserade av dem. Vi var några handarbetsintresserade, som efter att ha funderat på det här i några år sökte bidrag för att starta en klubb för just dessa människor. Klubben fick namnet "Flinka fingrar och

knotiga nävar” (fritt översatt från finskan) vilket skulle återspegla att alla var välkomna oberoende av färdigheter. Till vår förvåning kom ca 15 personer på första månadsträffen. Klubben blev snabbt populär och inom ett år var vi den näst största klubben inom företaget med över 40 medlemmar. Konstklubben hade i totalt år varit störst.

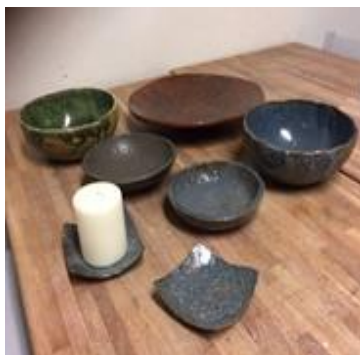
Vi började försiktigt med månadsträffar med specifika teman. Tanken var, att vi inom klubben skulle hitta kunniga personer, som kunde bidra med sitt kunnande vid dessa månadsträffar. Mycket snabbt fick vi mersmak och anlidade olika hantverksföretag för att prova på mera avancerade tekniker. Allt baserat på vad medlemmarna ville ha. Vi gjorde allt från betong i trädgården hos Taitokeskus i Åbo till smycken i silverlera hos Silver Studio. Juldekorationerna till företagets julgran gjordes av oss och vi deltog i några välgörenhetskampanjer. Bl.a. virkade vi syto-mössor och gjorde filter av mormorsrutor för prematura barn.

Vi besökte hantverksmässan i Tammerfors, vilket ledde till att vi redan samma år fick en förfrågan om vi inte skulle kunna ordna en resa till hantverksmässan i Tallinn. Vi trodde kanske inte, att så många skulle vara intresserade men till vår förvåning fick vi bussen full. Resan blev så lyckad att vi fortsatte de följande åren med att besöka julmarknaderna i bl.a. Tallinn, Stockholm, Berlin, Budapest och Warszawa. Blomstermässan i Türi i Estland med därpåföljande besök hos 3-4 privata trädgårdar var en upplevelse och sista kvällens middag och övernattnings i Tagederäs slott är svårt att glömma. Alla resorna gjordes under förlängda veckoslut fredag-söndag – vi arbetade ju alla.

När jag berättade om det här för vår ordförande Inga-Lill, tyckte hon att vi skulle starta en likande hobbyklubb inom Åbo Svenska Pensionärsklubb. Vi bildade en idégrupp (Hjördis Kullberg, Inga-Lill Karlsson, Carita Isaksson och Leena Sjöblom) och klubben fick namnet Handalaget. Tanken är, att försöka skapa något liknande som vi hade på jobbet. Starten har varit lite trög. Man

märker hur mycket svårare det är att få ett grepp över en klubb av den här arten, när alla medlemmarna är utspridda och man ses bara vid månadsträffarna. På jobbet kunde man alltid traska iväg till kollegan med sina idéer - det kan man inte nu. Främst är det informationen, som inte alltid når fram.

Den första kursen ordnades hos andelslaget Tuulenpesä. Vi var 4 deltagare som gjorde keramikfat. Det var roligt och spännande att se, hur de färdiga skålarna och faten blev. Dessutom var det givande att prova på något nytt utan att behöva binda sig till en lång kurs. Förutom andelslaget Tuulenpesä har vi kontakt med bl.a. Kurala bybacke, som också ordnar svenskspråkiga kurser för grupper.

våra alster från keramikkursen

Våra månadsträffar håller vi den andra måndagen i varje månad kl 13. För tillfället är vi lite hemlösa men när Villa Vinden på Observatoriegatan 2 öppnar kommer vi att träffas där. Information om tid och plats kommer att finnas på ÅSP:s

Idén är att träffas över en kopp kaffe i handarbetets tecken och samtidigt diskutera verksamheten - vad vill ni att Handalaget skall ordna. Alla ÅSP's medlemmar är hjärtligt välkomna!

Leena

IT hösten 2018

Tyvärr har vår Pasi Holmberg varit mycket upptagen hösten 2018 så därför meddelade han att han endast har tid att dra tillkurser endast en gång per vecka. Detta gjorde att vi kunde erbjuda ett kursutbud med endast 5 kurser under hösten.

Kurs 1: Lär dig grunderna för att använda telefon. Kursen hade tyvärr för få anmälningar så kursen inhiberades.

Kurs 2: Behandlade hur en platta eller smarttelefon fungerar och hur man kan koppla sin dator till internet med hjälp av sin telefon och på detta sätt undvika att betala för onödiga kostnader till olika operatörer som gärna säljer egna abonnemang för varje enhet. Kursen hade 16 deltagare och deltagarna ville att vi fortsätter med samma tema för deltagarna på våren och lär ut mera knep om hur man kan utnyttja sin «Adressbok» smarttelefon så effektivt som möjligt, Kursen kommer att starta i mars och nya deltagare får komma med om någon av de gamla deltagarna inte ställer upp.

Kurs 3: Bli bättre på din dator blev försenad i starten på grund av Pasis arbetsförhinder men kommer att bli klar innan julfirandet. Kursen har 12 deltagare.

Kurs 4: Banktjänster hade för få anmälda deltagare så den måste inhiberas, vilket är tråkigt då det borde finnas ett behov av att lära sig nya saker när bankerna tar i bruk ny teknik.

Kurs 5: Vad betalar jag för i hemmet har ett tillräckligt antal anmälningar så den kommer att hållas som planerat med start den 8.1.2019. Om det ännu finns deltagare som vill delta i kursen så anmäl dig till Göran Långstedt: telefon 0400 127 429 eller via mail: langstedtgoran@gmail.com. Den kursen lär dig hur du kan undvika onödiga abonnemangsvgifter.

Pasi och Göran tackar alla som deltagit i våra kurser och önskar alla en **GLAD och FRÖJDEFULL JUL** samt **ETT GOTT NYTT ÅR 2019**.

För våren har det kommit in förslag till nya kurser under våren 2019: Molntjänster Google tjänster och fortsättning på höstens kurs no. 2. Om det finns ytterligare behov kan det ordnas en egen tilläggskurs. Om det finns flera förslag på nya kurser så kontakta Göran Långstedt så fort som möjligt med förslagen.

Göran Långstedt

Klubbens kör 60+

Kören består av ett tjugotal sångare, som efter varje fredagsträff samlas i Alexandrasalen för att öva inför olika uppträdanden. Vi anser att vi är ganska mångsidiga, vi sjunger allt från sakrala sånger till romantiska visor och frejdiga burleskerier. Vi har sjungit i högmässor, på klubbens egna fester och vi har i samarbete med andra körer gett små konserter. 60+ har kulturfadderstatus inom Åbo stads kultursektion, med uppträdanden på olika servicehem vid olika tillfällen på programmet.

Äldrerådet i Åbo

Leif Westerén medlem i Äldrerådet

Äldrerådet strävar till att följa upp läget för den äldre befolkningen och att påverka utvecklingen till det bättre genom utlåtanden, initiativ och personliga kontakter med olika instanser. Rådet skall också arbeta för en likvärdig svensk service.

Seminarier och infotillfällen ingår i programmet. På våren hölls ett på finska om vårdreformen med minister Saarikko och om stadens geriatriska verksamhet, ett annat på finska på hösten med musik och ett kåseri, varvat med information. I september ordnades också ett välbesökt seminarium på svenska, "Vem tar hand om mig nu - och hur?", i samarbete med ÅSP, Folkhälsan och Luckan. Representanter för Åbo stad, Kommunförbundet, Åbolands sjukhus och Folkhälsan berättade om aktuella ämnen.

Äldrerådet har haft hemvården som ett tyngdpunktsområde och fortsätter med det i nästa år, men också med olika former av boende. Bl.a. har vi låtit göra en enkät om hemvården på svenska. Där kom det fram att en del av klienterna får den på svenska, en del vill fortsätta servicen på finska som hittills, men en del önskar få finskan utbytt till svenska. Staden har lovat ordna det här, bl.a. i samarbete med Folkhälsan, som är beredd att utöka sin verksamhet om behov finns.

Efter flera års påtryckning av äldrerådet får nu de som använder rollator åka fritt kl. 9-13 i Fölis bussar, i det här skedet som ett 1 års försök, som kan bli bestående.

En framgång har också varit att i samarbete med geriatrikerna få in budgetmedel för nästa år för en seniorrådgivning i anslutning till stadens geriatriska poliklinik.

Övriga projekt som vi driver på är en samlingsplats i centrum för seniorer, förbättrad bankservice och ett regelbundet TV-program för seniorer.

Inställningen till svenskan är för det mesta positiv eller neutral, men det är viktigt att ÅSP har en svensk representant i äldrerådet för att påminna om behovet av svensk service och tillika som en kontaktperson

leif.westeren@fimnet.fi, tel. 0400762328

Låt oss känna gemenskap i vårt åldrande

Preliminärt program för våren 2019

Fredagsträffar:

18.01 i Alexandrasalen: gäst Staffan Bruun
08.02 i Alexandrasalen: gäst John Vikström
01.03 i Alexandrasalen: anförande öppet
29.03 i Alexandrasalen, vårmöte, gäst Märta Marjamäki
26.04 i Alexandrasalen, anförande öppet
10.05 kl. 14 vårfest på Kåren: gäst Sören Lillkung

Övrigt:

23.03 ser vi "Chess" på Svenska teatern i Helsingfors
22.05 ordnas traditionsenligt "Mellan Broarna"

Följ med närmare information på vår hemsida

<http://abo.spfpension.fi/start/>

***Kom, kom, signade jul, sänk dina vita vingar
över stridernas blod och larm
över all suckan ur människobarm
över de släkten som gå till ro
över de ungas dagande bo
Kom, kom, signade jul, sänk dina vita vingar
God Jul!***

ö. Carita

Kontaktuppgifter: ordförande Inga-Lill Karlsson, tel. 040-700 9935 (jennyngalill@gmail.com, sekreterare Carita Isaksson, tel. 040-720 9580, (cisakssso@abo.fi)

ÅSP:s kontonummer är: FI92 4309 0010 20780 27

hemsida: <http://abo.spfpension.fi/start/>